

KAYIP SEMENDERİN HİYEROGLİFLERİ

*/Göçünü erken yükleyen merhum kardeşim, şair Vahap Akbaş'a dua
ile.../*

*Gittin sen, ikinci göklerinde kurşuni bir bulut
Dağıldı sabahın çocuksu yüzü. Ardında yarım yetim bir kül lekesi
Taş kesilmiş kapımızda merhamet; akreplerin kısılacında mutluluğun elleri
Gitgide azalmış çeşmenin suyu, yeşil dallarında kurumuş güller
Mahlası saklı mıydı "ben" in; "öteki(ler) mi", "diğer(leri) mi"
Vebali varsa benimdir, o mucibi meçhul vedanın
Nasıl telaffuz edilir o müptezel pandora*

*Sözümüzü perdeleyen günlerden geçtik
Kırık bir yansıma gibi akıyordun varlığın taç yaprakları gibi
Ezik gölgeyle arkandan b/aktım. Ve sen gittiğini sandığından bir gün
İradi ve içsel bir refleksti; ortası yırtılmış Doğu'nun yırtık coğrafyasında
Ne çok güneş vardı hatırla seni gördüğüm kardeş ırmakların kıyısında
Küheylanlar koştu ardından nerde bir kuyu buldularsa düştüler
İssiz bir kederin mücellasında şehir/ayındı*

*Sanırım muhacir sözcüğü en çok yüzüne yakışıyordu
Yüzündeki küskün kedere, yorgun kirpiklerinin altından
Kısık lambalar gibi ışılan gözlerine. Gözlerin ki saflığın sırat köprüsüydü
Kalbine sürdüğün merheme güz kuşları konuyor ve pusulasız içine
yürüyordun
Çiçekler köksüz, rakamlar esaret, koltuklar uçurumdu; biliyordun
Savrulmuş bir güz bahçesinin izleri vardı pencerelerde
Tandır ekmeği kokardı şiir sağan ellerin*

*Biz ürkek bir aşkın üvey çocuklarıydık
Bize benziyordu yorgun düşen cemreler, geciken göçmen kuşlar
Aynalardan kazımıştık yüzümüzü, harflerin belleğinden silmiştik
Vitrinlere bakıp saçlarımızı düzeltirdik, el pençe divan dururduk anıların
önünde
Ezilmiş vedalarımızın gölgesi dilde bir teyakkuz gibi görünürdü
Camın kırık yerindeki mavi, misafir olurdu dilsiz odamızda
Soğuk bir adres gibiydi kadim yurdumuzda eylül*

Kemiklerimizde acının çıplak elleri
Tarihin birikmiş suçu gibi abanırdı üstümüze geceler
İlkyazlardan koca bir güz yontar, tutar bu andaçlara ortak olurduk
Sırf bu yüzden kefenimizi bir sigara kâğıdı gibi sarıp hayatı tüttürmeye
giderdik
Sö/z libasımızda gecenin tortusu, uykularımızda sırı dökülmüş ay
Kıyısı mukassim bir sekerat inerdi tozlu kirpiklerimize
Hükmünde adil olanın alnımıza yazısıydı öykümüz

Dediler ki saçlarında yetim ufuklar vardı
Bir dervişin yeşil heybesini kalbinde taşıyordun
Taşlara yansıyan ıslak bakışların feraset atlı bulutlardı
Bir gün hikmeti anlaşılır mı dersin isyanı boşalmış bakışlarının
Kırıldın mı hüzün suvaran karanfil rüzgârlarından
Leylinde salgın bir sabrın son kederi asılı kalmış
Alnında uçurumlara açılan şahadet nakışı

İnsan kendi yoluna yolcudur ve kendi ruhuna
Ne varsa içimizde var ey can, içimizin içinde var
Sevgi âdeme akmaktır yol öğreten kavlince rahmanın
Düğün-bayram- bereket hepsi budur, yaylamız-kışlağımız Anadolu'dur
Mademki öyle bıçak sırtı bir kör kuyudayız ve her yer, cam kırığı
Kapını aç bana, fecrin yelesine dek onar göçüklerimi
Biz iki/z kardeşiz “yevmü'l-huruç”a kadar

Yaşar Bayar